

žující povrchové objekty st-lů, mají svůj původ v první řadě v přirozené povaze této půdy, a že by jako spolupříčina mohla zde nanejvýš ještě přijít v úvahu stará povrchová jáma »Bruchteich« a jakési blíže neznámé, staré poruby pod ohroženým územím. O existenci nějaké dědičné štolý a možnosti vlivu jejího na toto území se žádný ze znalců ani nezmínil. Za tohoto stavu věci bylo na st-lích resp. jejich zástupcích, aby již při komis. šetření na existenci dědičné štolý Nataliiny upozornili a navrhli doplnění provedeného šetření a po případě též znaleckého dobrozdání. To však neučinili. Ale pak podle toho, co bylo svrchu řečeno, pozbyli práva námitky tohoto obsahu uplatňovati v řízení odvolacím. Na tom ovšem nemůže nic změnit okolnost, že se st-lé komis. jednání zúčastnili bez zástupce práva znalého, neboť bylo jejich věcí, aby si v takovémto případě zástupce kvalifikovaného zřídili. Nelze proto shledati ani nezákonnost ani vadnost řízení v tom, že se žal. úřad shora uvedenou, v odvolání již nepřipustnou námitkou nezabýval.

Č. 10.595.

Řízení správní: * Odmítnouti ve smyslu § 78 odst. 1 spr. řádu č. 8/1928 Sb. pro nepřipustnost odvolání, podané z usnesení okresního zastupitelstva, je příslušno okresní zastupitelstvo, nikoliv okresní náčelník.

(Nález ze dne 8. června 1933 č. 6820/31.)

V ě c: Alois E. v P. a firma »Spojená drevarská a priemyselná úč. spol.« v B. proti okresnímu náčelníku v Prievidzi o přípustnost opravného prostředku.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušují pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutími zamítl žal. úřad, dovolav se §§ 90 a 95 zák. č. 125/27, jako nepřipustná odvolání st-lů z usnesení okr. zastupitelstva v Prievidzi z 12. července 1929 stran zavedení okresní dávky z produktů lesů a půdy podle § 76 cit. zák., poněvadž proti usnesení okr. zastupitelstva v oboru působnosti stanovené v § 77 uvedeného zákona není opravného prostředku, a tím méně po schválení usnesení dozorčím úřadem. Svá rozhodnutí označil okresní náčelník jako konečná.

O stížnostech uvažil nss:

Nss musil nejdříve z moci úřední zkoumati, zdali nař. rozhodnutí byla vydána úřadem k tomu příslušným. Podle odst. 1 § 78 vl. nař. č. 8/28 odmítne odvolání, jež bylo podáno opožděně neb není přípustné, úřad, u něhož odvolání má být podáno (§ 76). Podle § 76 je odvolání podati vždy u úřadu, který ve věci rozhodl v I. stolici. Smysl ustanovení § 78/1 spr. ř. vyčerpává se v tom, že — bylo-li podáno z rozhodnutí úřadu odvolání, — má rozhodnouti o otázce, je-li odvolání to přípustno, nikoliv úřad II. stolice, nýbrž nejprve úřad, proti jehož rozhodnutí odvolání směřuje.

Poněvadž v daném případě rozhodovalo v I. stolici okresní zastupitelstvo, mohlo výrok podle § 78 odst. 1 vydati jen okresní zastupitelstvo.

Ustanovení §§ 90 a 95 zák. č. 125/27, jichž se žal. úřad dovolal, týkají se práva okresního hejtmána (náčelníka), prováděti usnesení okr. zastupitelstva, resp. zastupovati okres na venek, neopravňují však okr. náčelníka, aby místo okr. zastupitelstva vydával rozhodnutí, jichž vydávání přísluší jedině tomuto zastupitelstvu.

Byla tedy nař. rozhodnutí vydána úřadem nepřislušným a bylo je proto zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 10.596.

Řízení správní: * Odmítnouti ve smyslu § 78 odst. 1 spr. řádu č. 8/1928 Sb. pro nepřípustnost odvolání, podané z usnesení zemského výboru, je příslušný zemský výbor, nikoliv zemský president.

(Nález ze dne 8. června 1933 č. 14.986/31.)

V ě c: Alois E. v P. proti zemskému presidentu v Bratislavě o přípustnost opravného prostředku.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítl zem. president v Bratislavě pro nepřípustnost odvolání st-le z usnesení zem. výboru v Bratislavě ze 16. května 1930, kterým bylo schváleno vybírání okresní dávky z lesních plodin v okrese prievdzském, poněvadž proti usnesení zem. výboru v této věci není vůbec opravného prostředku. Své rozhodnutí vydal žal. zemský president zřejmě na základě §§ 52 a 54 org. zák. jako orgán zastupující zem. výbor a provádějící jeho usnesení a prohlásil své rozhodnutí za konečné.

O stížnosti na toto rozhodnutí uvážil nss:

Nss musil nejdříve z moci úřední zkoumati, zdali nař. rozhodnutí bylo vydáno úřadem k tomu příslušným.

Podle odst. 1 § 78 vl. nař. č. 8/28 odmítne odvolání, jež bylo podáno opožděně nebo není přípustné, úřad, u něhož odvolání má býti podáno (§ 76). Podle § 76 je odvolání podati vždy u úřadu, který ve věci rozhodl v I. stolici. Smysl ustanovení § 78 odst. 1 vyčerpává se v tom, že — bylo-li podáno z rozhodnutí úřadu odvolání — má rozhodnouti o otázce, je-li odvolání to přípustno, nikoliv úřad II. stolice, nýbrž nejprve úřad, proti jehož rozhodnutí odvolání směřuje. Odmítne tedy odvolání pro opožděnost nebo nepřípustnost úřad, který ve věci rozhodl v I. stolici. Poněvadž v daném případě rozhodl ve smyslu §§ 77 a 39 org. zák. v první stolici zem. výbor, mohl výrok podle § 78 odst. 1 cit. vl. nař. vydati jen zem. výbor. Ustanovení §§ 52 a 54 cit. zák., o něž se nař. rozhodnutí zřejmě opírá, opravňují zem. presidenta pouze k provádění usnesení zem. výboru a k zastupování země na venek, neopravňují ho však k tomu, aby místo zemského výboru sám vydával rozhodnutí, která jedině tomuto přísluší.

Bylo tedy nař. rozhodnutí vydáno úřadem nepřislušným a bylo je proto zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž se nss mohl zabývat vlastní otázkou tímto rozhodnutím řešenou, totiž, zdali proti usnesení zem. výboru